

ASSISI-NYT – JANUAR 2005

Velsignet være du af Gud, min by!
For takket være dig skal mange sjæle blive frelst,
i dig skal bo mange tjenere for den højeste,
og ved dig skal mange blive kaldet til Himmeriget.

Fred være med dig.

(Frans' sidste velsignelse af Assisi, som også er en vision for Assisi,
der må siges at folde sig ud i vor tid)

Kæreste venner af Assisi.

Januar måned i Assisi er en mere fredelig periode med mulighed for større ro og fordybelse i de forskellige opgaver, som ikke kan nås i de måneder, der er fyldt med flere ydre aktiviteter. Jeg holder meget af disse stille måneder i Assisi og iøvrigt den Umbriske vinter, hvor det ofte er højtryk med kolde nætter og sne på Monte Subasio og de største bjerge omkring dalen, men hvor temperaturen ved middagstid i solen kan nå så højt op, at det er muligt at lade sig gennemvarme og solbade i læ. Lige nu er det dog meget koldt i Assisi med snevejr. Det er meget usædvanligt.

Dialog med Den Anglikanske Kirke i Japan

Hellig Tre Konger, d. 6. januar, var en uendeligt smuk afslutning på julens indstrømning af fred, og ekstatiske sitrende glæde. Hele Assisi stod "på den anden ende". Der var mennesker overalt, især italienere og en stemning af håb, forventning og glæde bredte sig over denne dag efter de forudgående dage med dyb alvor og tyngde efter flodbølgerne i Asien. Pater Mizzi og jeg havde travlt fra tidlig morgen med en gruppe på ca. 50 japanske pilgrimme. I de sidste 11 år har en anglikansk (den engelske kirke) biskop fra Japan været leder af store grupper af japanske anglikanere på pilgrimsrejse til Assisi, og hvert år har de mødt Pater Mizzi. Jeg har tidligere været med til at modtage grupper af japanere, men ved alle tidligere lejligheder har det været mennesker, der er knyttet ind i Buddhismen som munke, nonner og lægfolk. Mange gange har jeg oplevet disse meget levende og glade japanere, der med stor dedikation til Frans beder de specielle, meget smukke messende buddhistbønner ved hans grav, og som med stor iver og interesse lytter til Pater Mizzis foredrag om det interreligiøse dialogarbejde endda på en måde, hvor mange af dem sidder som til en forelæsning og nedskriver notater på deres smukke skriftlige billedsprog. Jeg har lært dem at kende som meget milde, smilende, yderst høflige og ærbødige og optaget af at gøre det rigtige på de rette tidspunkter. Trippende i

deres stiveste puds - nogle gange i nationaldragter eller kunsthåndværks broderede munke-
dragter i silke - kommer de gennem Assisis stejle stenbelagte gader, og hilser os på den
mest udsøgte måde medbringende fine håndlavede gaver fra Japan. Nu fik jeg så lov til at
opleve en gruppe kristne japanere, som jo er en minoritetsgruppe i Japan. Det var en
meget interessant oplevelse, idet jeg erfarede, at selvom de fleste af dem aldrig før havde
været i Europa, var den kristne vibration tydelig på en måde, at jeg nærmest vil beskrive
det som om, at de synes mere som vesterlændinge i deres mentalitet og væremåde, mere
afslappede påklædt og mere uformelle i deres omgang med hinanden og os. Vi over-
værede en anglikansk messe celebreret i Sacro Convento, og havde vi kunnet forstå
sproget, havde vi uden problemer kunnet synge med på salmerne og bede bønnerne. Efter
messen og Pater Mizzis foredrag talte jeg med biskoppens sekretær, der bekræftede min
oplevelse, og udtrykte, at det selvfølgelig ikke altid var helt enkelt at være en minoritets-
gruppe i Japan med værdier og forestillinger, der synes at adskille sig noget fra det øvrige
Japan. Hun havde selv boet i England i en årrække, og havde som japaner følt sig meget
godt tilpas i den vestlige kultur.

Om eftermiddagen deltog gruppen i den højmesse, som blev fejret i Frans' gravkirke. Det
var - som mange messer i Assisi - en uendeligt smuk messe med en stor procession af
munke og concelebrerende præster, og da koret for sidste gang i denne jul sang "Oh Holy
Night" var indstrømningen som til midnatsmessen julenat - fyldt af ekstatiske sitrende
glæde og forventning. Jeg tror, at vi var mange, der allerede glædede os til næste juls
smukke indstrømningsarbejde! Den japanske biskop var inviteret til at sidde ved alteret,
men ydmyg, sensitiv og hjertevarm, som han er, valgte han at sidde længere nede bagved
sammen med sin gruppe. Han ønskede ikke, at der skulle gøres særligt "stads" af ham.

Arbejdet for kristen enhed efter århundreders splittelser

I dette nyhedsbrev vil jeg give noget opmærksomhed til arbejdet for kristen enhed,
økumeni. Assisi har jo - som Frans allerede forudså i sin vision af Assisi lige før sin død -
en vigtig opgave med at fremme Kristi arbejde for at forene hele den menneskelige
familie i et broder-/søsterskab. Hvert år i januar er der en særlig begivenhed i form
af ugen med intensive bønner for kristen enhed, som altid ligger i perioden d. 18.-25.
januar. Grundlæggeren af den religiøse nonne- og munkeorden, som jeg er knyttet ind i
som lægsøster, var en pioner i denne sammenhæng. I 1862 fødtes i USA en mand, Paul
James Watson, som i sin gerning havde et hovedfokus på den manglende enhed i den
kristne kirke, og et dybt ønske og vision om at gøre noget for at bringe større forståelse
og accept mellem alle kristne. Hans far var anglikansk biskop, og Paul James Watson
blev døbt i den anglikanske kirke. Han gik også senere i sin fars fodspor og blev præst i
denne kirke. Allerede fra barnsben følte fader Paul en stærk dedikation til Frans og
ønskede som han at leve et liv i fattigdom, lydighed og overgivelse. Pater Mizzi
fortæller om fader Paul følgende historie fra hans liv i det 19. århundrede med Frans'
fattigdomsløfte som ideal: *"Fader Paul ønskede som Frans ikke at eje noget som helst, og
heller ikke at være i besiddelse af penge. Hans gerning betød imidlertid, at han
indimellem måtte rejse fra et sted i USA til et andet. Han gjorde det, at han satte sig på
banegården og begyndte at bede rosenkransen. Sådan kunne han sidde længe, og andre
rejsende begyndte at bemærke den bedende præst. De spurgte ham, om han ikke skulle
rejse. Jo, det skulle han da gerne, men han havde ingen penge. Og så endte det gerne
med, at medrejsende forbarmede sig og købte ham en togbillet."*

Sammen med en kvindelig nonne, Sister Lurana White, stiftede han en franciskansk orden for munke, nonner og lægfolk inden for den anglikanske kirke. Som følge af begge stifters dedikation til det de oplevede som "alle moders kirke" konverterede hele ordenen i 1908 til Den Katolske Kirke - iøvrigt som den første samlede gruppe af konvertitter efter reformationen. Ordenen tog navnet Franciscan Friars and Sisters of the Atonement. Atonement har to betydninger inden for ordenen. Dels betyder ordet oversat: Soning og forsoning, men dels ser man ordet som et udtryk for visionen om enhed, nemlig når man skiller det ad og siger At-one-ment. Ordenen er i sin mission især inspireret af Johannes Evangeliets tekst, hvor Jesus siddende sammen med disciplene i sin sidste bøn før korsfæstelsen, siger:

"Ikke for dem alene (disciplene) beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig, at de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være i os, for at verden skal tro, at du har udsendt mig. Den herlighed du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skal være ét, ligesom vi er ét, jeg i dem og du i mig, for at de fuldt ud skal blive ét, for at verden skal forstå, at du har udsendt mig og har elsket dem, som du har elsket mig"

(Johs. 17, 20-23).

Pave Pius X, som optog gruppen i Den Katolske Kirke, godkendte i 1910 fader Pauls pionerarbejde i den anglikanske kirke ved at stadfæste, at **d. 18.-25. januar** er ugen for bønner om kristen enhed i også Den Katolske Kirke. Dagene er valgt med omhu, idet d. 18. januar ifølge tidligere katolsk liturgi er festen for apostlen Paulus' omvendelse, nemlig da han som Saulus rejste til Damaskus for at forfølge de kristne, og på rejsen blev smidt af hesten, så han mistede synet og herefter modtog sin Kristusvision (ApG, kap. 9) D. 25. januar er festdagen for apostlen Peter, som sammen med Paulus anses som grundlægger af Den Romersk-Katolske Kirke, jfr. Jesu ord til Peter: "Og jeg siger dig, at du er Peter, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den." (Matt. 16, 18) .

Missionens sejrsgang efter 2. Vatikaner Koncil

Bønsugen for kristen enhed spredte sig nu ud over de kristne kirker, men lige indtil 2. Vatikaner Koncil i 1962-1965 foregik bønssarbejdet totalt adskilt mellem kirkerne. I Den Katolske Kirke var holdningen meget den, at de andre kristne kirker jo havde forladt Kristi kirke og bare måtte se at komme tilbage igen. Efter år 1000, hvor Østkirken (den ortodokse kirke) skilte sig ud, og også efter de senere kirkesplittelser under reformationen fra 1517 var der stor adskillelse mellem de kristne kirker - gående fra religiøst betonedede krige, forfølgelser og henrettelser af andre kristne i de første mange århundreder og i vort sidste århundrede fordomme, uvidenhed om hinanden og en separatistisk holdning. Pater Mizzi fortæller fra sin barndom på Malta, der jo som engelsk koloni havde en stor gruppe anglikansk kristne på den ellers katolske ø: *"Når jeg skulle passere en anglikansk eller protestantisk kirke, så løb jeg alt hvad jeg kunne, forbi den. For vi vidste ikke, hvad der foregik inde i den. Men vi havde hørt rygter om, at det var noget meget mærkeligt, så jeg*

løb, fordi jeg var bange for at blive trukket ind til noget farligt. Så selvom vi var venner med englænderne på et personligt plan, så havde vi angst for deres religiøsitet og vidste intet om den. Sådan var det for kun ca. 60 år siden." Helt op til 1965 var det iøvrigt ikke tilladt for en katolik at gå ind i en ikke-katolsk kirke og deltage i nogen form for gudstjeneste. Hvis man som katolik var indbudt til f.eks. et bryllup i en ikke-katolske kirke, skulle man have sin biskops tilladelse for at deltage. 2. Vatikaner Koncil var begyndelsen til et større opbrud med denne separatistiske holdning og uvidenhed om hinanden. Koncilet stadfæstede dels, at det indre arbejde via bønner er økumeniens og enhedens sjæl, dels opfordrede det til, at bønssarbejdet forgik sammen med kristne fra øvrige kirker

Assisis pionermission for kristen enhed

Pater Mizzi fortæller videre om, hvordan Assisi kom til at spille en væsentlig pionerrolle i disse bestræbelser. Pater Mizzi havde allerede inden koncilet økumeniske aktiviteter i Assisi, som dog var uofficielle og ikke formelt godkendt af kirken via Assisis biskop. Dog viste denne daværende biskop, som var en meget dedikeret og visionær gammel Benediktinermunk, sin accept af Pater Mizzis aktiviteter ved altid at kramme ham varmt (uden at sige hvorfor), når han mødte ham i Assisis gader. Koncilet godkendte som sagt de økumeniske bestræbelser som en officiel aktivitet inden for kirken. Der blev i Assisi straks oprettet en kommission for økumeni, som Pater Mizzi blev en drivende kraft i. Nu inviterede kommissionen kristne fra andre kirker til at komme til Assisi under denne uge for kristen enhed, hvor de dels var medledere af bønssarbejdet, dels gav vidnesbyrd om de forståelser, de kom med som repræsentanter fra de respektive kirker. Og da Assisi i 1972 som det først stift i verden inden for Den Katolske Kirke gav en af sine smukke kirker fra det 13. århundrede til kristne ikke-katolikker, gav det genlyd over hele jorden. Mange aviser havde på forsiden store overskrifter med "Assisi giver kirke til ikke-katolikker" og en avis skrev i sin overskrift "Oh come, oh you faithful. Come to Assisi to worship". I dag er der lykkeligvis den større enhed mellem de kristne, at kristne ikke-katolikker er velkomne til at celebrere deres gudstjenester og andagter i nogle af Assisis katolske kirker, herunder i alle klostrenes kapeller og også på Sacro Convento. De af jer, der har været med os indenfor på Sacro Convento, husker uden tvivl det uendeligt smukke Friar Elia Chapel, som er hjertet i moderklosteret. I denne tidligere sovesal sov de første munke sammen lige efter Frans' død, hvor bygningen af moderklosteret startede, og her er der i dag det kapel, som bruges ved mange lejligheder til ikke-katolske gudstjenester samt til interreligiøse og økumeniske fejring og bønner, bl.a. også i 1993 hvor Pave Johannes Paul II inviterede religiøse ledere fra Kristendommen, Islam og Jødedommen til Assisi for at bede for fred i Ex-Jugoslavien. Det fælles interreligiøse bønsmøde foregik netop i Friar Elia Chapel.

I alle dele af verden er der specielle arrangementer i anledning af den økumeniske bedeuge, også i Danmark. Et af indslagene i Danmark har i mange år været en samlet kirkevandring i det indre København, der i vore dage går til Sankt Pauls Kirke (protestantisk), Jerusalemskirken (metodiskkirke), Alexander Nevski (russisk-ortodoks), Sankt Ansgars Kirke (katolsk), Sct. Alban's Church (anglikansk) og til slut den svenske Gustafskyrkan. Der holdes en andagt i alle kirker undervejs. Her i Assisi afholdes der hver aften i ugens løb mellem kl. 20.45 og 22 en andagt dedikeret til kristen enhed i kirken på Piazza Commune, Santa Maria Sopra Minerva, det gamle romerske tempel for gudinden Minerva, som nu er en kirke dedikeret til Maria. De forskellige franciskanske

ordener i Assisi samt bispedømmet står for hver sin aften, der indeholder fælles bønner og vekselsang, evangelielæsning, velsignelser og renselse med røgelse samt en prædiken af et medlem af ordenen, der især er optaget af økumenisk dialog (for Konventualerne er det Pater Mizzi og fra "min" orden kom i år Generalministeren fra USA). Pater Mizzi præsiderede i år over en meget smuk andagt, hvor munkenes og nonnernes vekselsang var fyldt med så megen glæde, kærlighed og kraft, at Frans synes nærværende i sangen. Endvidere søges det fortsat at invitere kristne fra andre kirker, som holder tale eller prædiker over evangeliet, og som naturligvis deltager i de fælles bønner. Sidste år var det repræsentanter fra den ortodokse kirke i Østeuropa, og også i år var der et indslag fra den ortodokse kirke.

Under den aften, hvor "min" Generalminister præsiderede andagten, var jeg blevet indbudt til at holde en tale om mine oplevelser og forståelser. Jeg fortalte kort om mit liv i Danmark, og lagde så størst vægt på processen efter mit første ophold i Assisi, min optagelse i Den Katolske Kirke, tilknytningen som franciskansk lægsøster og arbejdet for Pater Mizzi. Endvidere kom jeg ind på nogle af mine forståelser om Kristi arbejde i vor tid med at forene Menneskeheden, om hvordan vi alle er kaldet til at deltage i dette forberedende arbejde til Kristi Genkomst, og om Gudsrigets kommende sammen-smeltning med Menneskeheden. Jeg er uendeligt glad over, hvor godt min tale blev modtaget, men de indre hjælpere har nu den største del af æren med de vibrationer, jeg blev brugt til. Flere munke og nonner kom bagefter og takkede mig, og det er meget opløftende, at der var så stor åbenhed for forståelserne om Kristi virke. Det var iøvrigt også min "ilddåb" i at holde tale på italiensk, så det var selvfølgelig ekstra spændende. Jeg må dog erkende, at jeg havde gode støtter i det italienske. Suor Alessandra hjalp mig med oversættelsen fra mit engelske oplæg, og Pater Mizzi lagde velvilligt øre til, at jeg øvede mig på den! Næste dag gik jeg bare og glædede mig inderligt over den store åbenhed og også over en oplevelse af, at nu var jeg ligesom blevet budt velkommen i Assisi på en dybere måde. Det er i år anden gang, jeg har deltaget i denne bønssuge, og det er med stor glæde, at jeg ser kirken fyldt til meget mere end bristepunktet af munke og nonner og alle de, der bevæger sig ud i den kolde januaraften for at være med til at bede for kristen enhed under en uendeligt smuk andagt, der er velsignet med stor åndelig bevågenhed. Også mange unge mennesker deltager.

Kristen enhed anno 2005

Hvis vi skal gøre en slags status over arbejdet for kristen enhed fra kirkesplittelserne og op til i dag, kommer Pater Mizzi med følgende forståelser: *"Vi er nået langt i denne tilnærmelse mellem de kristne. Århundreders omfattende voldelige forfølgelser af hinanden med mange martyrer på begge sider er slut. Op til ny tid anså vi faktisk ikke hinanden for at være kristne, men som en form for forrædere. Dette er et overstået kapitel - også officielt i kirkerne. Nu anerkender vi hinanden som brødre og søstre. Vi er blevet venner, både den uformelle og formelle meget vigtige dialog mellem kirkerne blomstrer, og vi samarbejder intenst på mange niveauer om at løse de store problemer og de menneskelige lidelser, vi er konfronteret med på Jorden i dag. Mange barrierer er takket være Gud faldet bort. Også på det teologiske og trosrættelige område er der opnået enighed på flere områder, men der er fortsat et antal teologiske uoverensstemmelser og forskel på tro mellem kirkerne, som er et vigtigt område i den fortsatte dialog. Jeg er overbevist om, at også disse vanskeligheder med tiden vil blive*

overvundet, fordi Gud har en plan. Alle barrierer vil en dag falde bort og fuld enhed i hele den menneskelige familie vil blive nået".

Kursusaktiviteter

Nu nærmer tiden sig jo, hvor Pater Mizzi og jeg kommer til Danmark. Vi glæder os meget til disse dage, hvor vi deler Assisi med nye og gamle Assisi-venner. Jeg vil gerne opfordre alle, der har lyst til at koble sig ind i de smukke freds- og kærlighedsvibrationer fra Assisi, og som også har lyst til at møde Pater Mizzi, til at overveje et af arrangementerne. Det bliver højst sandsynlig eneste mulighed i 2005 for at møde Pater Mizzi i Danmark. Måske I også kender nogle, der ville have glæde af et dybt møde med Assisi og/eller Kreta? Under de to heldagsarrangementer er muligheden for at knytte sig ind i de smukke vibrationer naturligvis størst, og foredragene vil berøre mange aspekter, men Assisi-vibrationerne vil også være til stede under aftenarrangementerne. Programmet ser nu således ud:

D. 19. og 20. februar 2005 - lørdag, kl. 10-18 og søndag kl. 10-17.

Den Gyldne Cirkel, Sonnerupvej 25, 3300 Frederiksværk

Pater Mizzi samt Bente Wolf står for lørdagen, som er helliget Assisi. Der vil være foredrag om forskellige aspekter af Assisis fredsskabende mission på Jorden samt meditationer, bønner samt en messe celebreret af Pater Mizzi. Søndagen er helliget Kreta, hvor Den Gyldne Cirkel er ved at skabe et spirituelt kursus- og retrætested med et tempel. Asger Lorentsen og Yvonne Wassini står for dagen, der vil indeholde foredrag om det store forberedende arbejde til Kristi Genkomst som universel og forløsende kærlighed. Endvidere vil der være meditationer. Det er muligt at deltage i kun en af dagene, og der er også mulighed for overnatning på centeret. Tilmelding. Se evt. www.dengyldnecirkel.dk

D. 22. februar 2005 - kl. 17-19.00

Bethlehemskirken, menighedssalen, Tømrergade 9, 2200 København N. Foredrag v/Pater Mizzi om det økumeniske og interreligiøse dialogarbejde. Efter mødet vil der være mulighed for at deltage i Bethlehemskirkens gregorianske aftensang. Ingen tilmelding. Se evt. www.imesterenslys.dk

D. 23. februar 2005 - kl. 19.00

Svenstrup Kirke, præstegården, Kalvehave 3. 6430 Nordborg.

Foredrag v/Pater Mizzi: "Assisi - og den interreligiøse dialog", herunder om den spiritualitet, der udgår fra Assisi med basis i de franciskanske idealer. Mødet afsluttes med en meditationsandagt i Svenstrup Kirke. Ingen tilmelding. Se evt. www.svenstrupkirke.dk

D. 26. februar 2005 - kl. 10.30 - 18.00

Betania Kirkecenter, Blåhøj Stationsvej 27, Blåhøj, 7330 Brande.

Dagen er helliget Assisi og vil indeholde foredrag om Assisi, Frans og Klara og den fredsskabende mission i vor tid. Der vil endvidere være meditationer, bønner og en messe celebreret af Pater Mizzi. Tilmelding. Se evt. www.avalon-paradis.dk

Du er velkommen til at maile til mig, hvis du gerne vil se en eller flere af invitationerne, og ikke har dem fra november-nyhedsbrevet, hvor de var vedhæftet (bortset fra Svenstrup Kirke, som nu foreligger som en invitation).

Forberedelser til Assisi-CD

Under vort Danmarksophold er det planen, at vi i Den Gyldne Cirkel får optaget en cd med Assisi-meditationer, velsignelser og bønner - indtalt af både Pater Mizzi og mig til smuk musik, der er i samklang med "the Spirit of Assisi". Denne cd er velsignet med stor indre opmærksomhed, idet den ses som en gave og hjælp for den enkelte til en dybere åbning for Assisis smukke vibrationer af fred, kærlighed, medfølelse og opløftelse. Den optages og kopieres på Den Gyldne Cirkels professionelle anlæg ved hjælp af frivillig arbejdskraft, hvilket vi naturligvis er meget taknemmelige for. Vi satser på at kunne distribuere denne cd i den franciskanske ånd, således at den skal kunne erhverves af interesserede mod en donation i forhold til dens værdi som en dyb gave fra Assisi samt den enkeltes økonomiske muligheder, idet ingen skal være afskåret fra at modtage den. Donationerne går til at dække udgifterne til kopiering af cd'er samt til det fortsatte dialogarbejde i Assisi, herunder til at sætte flere nye aktiviteter i gang. Jeg hører gerne fra dem, der er interesseret i en sådan cd, idet vi så har en fornemmelse af, hvor mange vi skal få lavet i første omgang.

Kurser i Assisi i 2005

Med hensyn til kursus- og retraceophold her i Assisi i 2005 kommer der løbende tilmeldinger ind nu, især til april-, maj- og december-kurserne, og flere arbejder lige nu på at kunne tilmelde sig. Såfremt du går og overvejer især et af forårets introduktionskurser - især maj - er det sandsynligvis en god ide med relativ hurtig tilmelding, hvis du vil være sikker på at få overnatning på klosteret, hvor jeg råder over et begrænset antal værelser. På kurserne vil det dog sandsynligvis være muligt med et enkelt- eller dobbeltværelse uden for klosteret og med så meget ophold på klosteret som ønsket, hvor også alt fælles indendørs samvær foregår.

Den menneskelige familie som grene på Kristi vintræ

Som afslutning på dette nyhedsbrev vil jeg gerne komme med endnu et uddrag af det smukke og dybe Johannes Evangelium, som indeholder også Den Nye Tids vibrationer og forståelser:

Kristus siger i lignelsen om det sande vintræ:

Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den rejser han, for at den skal bære mere frugt. I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer. Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv, men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig. Jeg er vintræet, I er grenene. Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre. Den, der ikke bliver i mig, kastes væk som en gren og visner; man samler dem sammen og kaster dem i ilden, og de bliver brændt. Hvis I bliver i

mig og mine ord bliver i jer, så bed om, hvad I vil, og I skal få det. Derved herliggøres min fader, at I bærer megen frugt og bliver mine disciple"

(Johs. 15, 1-8)

På grund af vor rejse til Danmark, udsendes næste nyhedsbrev sandsynligvis først i marts måned.

De kærligste hilsner fra Assisi - fred og alt godt

Bente

Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Tlf. +39 075 8155 278 ♦
e-mail: benteassisi@libero.it